

Op zijn gevoel.

Daniël Woltgens had ooit drumles, maar leerde zichzelf gitaar spelen en zingen op aandrang van zijn huisgenoten. Ook zong deze leerkracht basisschool in een sympho-band, maar hij gooide de koers om, op zoek naar de juiste sfeer bij deze twaalf songs.

Op zijn door bassist/gitarist Leo Sienot geproduceerde debuut kiest hij dan ook geen eigen richting. Zo laveert hij tussen (power)pop en ballads, ook begeleid door Remco van der Sluis op drums, René Kaaij op piano en Coen Molenaar op Hammond. Vaak speelt hij de melodie op zijn bepalende akoestische gitaar. Juist doordat minder in zo'n geluidsbeeld steeds méér is, leidt dat tot goede popsongs en vooral ballads. Zo vindt hij onbewust toch een eigen geluid, dat lonkt naar dag én avond. Als hij de volgende keer die twee powerpopsongs schrappt, vloeien zijn songs natuurlijker ineen op die tweede.

Ruud Heijjer

Geplaatst op www.popmagazineheaven.nl bij no.6. november-december 2007